

Şiirin Lisani 1

– MelahatTEMUR · 12 Temmuz 2013

Tan Çiçekleri

Dal niyaz ederek boynunu eğer
Sen de besmeleyle an çiçekleri
Gözyaşlarım kadar rengini meğer
Boyayamaz aksa kan, çiçekleri

Boynunu eğerse mevsim-i hazan
Yüreğe değerse ateş-i suzan
Ve bir al yanakta gül olur bazan
Bazan gökte açar tan çiçekleri

Belki bir asude gönül eridir
Belki bir yığidin gözde feridir
Belki bir güzelin alın teridir!..
Sen sıradan bir gül san çiçekleri

Âşığın toprağa karışan yaşı
Bir sevda uğruna kesilen başı
Bedenim ruhuma bir mezar taşı
Olur, kopardığım an çiçekleri

Çiy düşse yaprağa kalsa da naçar
Her dalından ayrı bir koku saçar
Leylak güne küser, seherde açar
Mevsim gibi sarar can çiçekleri

Seyit Kılıç

Şiiri okurken,Yunus Emre'nin sordum sarı çiçeğe adlı eserini anımsadım. O an ve daha sonrası ruhumda bir sakinlik duydum.Defalarca okudum ve gıpta ettim.

Tan; Tabiatın uyanması ile koyu karanlığın çekilişini yıldızların kayboluşunu ile sabah vaktinin başlangıcı demektir. Ayet ve Hadislerde gecenin bittiğini gündüzün başladığını, yatsı namazı vaktinin bitip sabah namazı vaktinin başladığını, oruç tutacak kimse için yeme ve içmenin sona erdiğini ve imsak olduğunu bildiren anı ve zamanı ifade eder.

Dal niyaz ederek boynunu eğer

Sen de besmeyle an çiçekleri

Beden sırlarla doludur. Sihirli kapı gibidir belki de. İşte o sihri bozan Allah lafzının zikri olan “besmeledir. Şair, şairin ilk kısmında “Sen de besmeyle an çiçekleri” diyerek beden bu anahtarla hakka açılır Âdem Aleyhisselam’a ilk gelen, Besmeledir. Müminler, Besmele yardımıyla Sıratı geçer. Cennet davetiyesinin imzası Besmele’dir.

Hadis-i şeriflerde buyruldu ki:

(Hoca çocuğa Besmele okur, çocuk da söyleyince, Allahü teâlâ, çocuğun ve anasının ve babasının ve hocasının Cehenneme girmemesi için senet yazdırır.) [S. Ebediyye]

Gözyaşlarım kadar rengini meğer

Boyayamaz aksa kan, çiçekleri

Beden, “Bismillah” anahtarı ile Hakk’a açıldığı zaman, her yerde O’nu görür. Evrendeki her şeyin ahengi, ve uyumu sufinin kalbindeki ateşi körükler. Bu çışku ile kendinden geçer, ağlama krizine tutulur bu gözyaşı mutluluktan akar ve şaire göre yine en saf haline ulaşamaz. Çünkü Allah’ın nişânesi sonsuzdur. Tamamını idrak etmeye insanoğlunun gücü yetmez. Hiç kimse tam olarak yeryüzünün ve gökyüzünün ne kadar geniş ve kapsamlı olduğunu bilmemektedir.

Boynunu eğerse mevsim-i hazan

Yüreğe değerse ateş-i suzan

Ve bir al yanakta gül olur bazan

Bazan gökte açar tan çiçekleri

Şair; Hak yolcusunun, dünyadan, maddeden sıyrılarak, ruhunu Allah yoluna adaması ve hakikat alemine arandıktan sonra varması, varlık kaftanını terk edip yokluk abasını giymesi, gönlünü nur/a gark etmesini arzulamaktadır. Yüreęi Allah aşkıyla dolu olanlar tan vaktinde uyanıp ve ibadete durmak zor gelmeyecektir. Tabiatın ve insanların en mahmur olduğu andır.

Meşhur bir menkıbe vardır. Rivayete göre, Hüdâyî hazretleri her sabah erkenden kalkarak hocasının abdest suyunu ısıtıp hazır ederdi. Bir sabah uykuya dalmış ve ancak son vakitte uyanabilmiş idi. Derhâl ibriği aldı. Fakat ısıtmaya vakit yoktu. Çünkü hocasının ayak seslerini işitiyordu. İbriği göğsüne bastırılmış bir hâlde kalakaldı. Üftâde hazretleri eğilerek; “Haydi evlâdım suyu dök.” dedi. Hüdâyî hazretleri ise ibriği göğsüne bastırılmış hâlde duruyor ve buz gibi olan suyu hocasının eline dökmeye kıyamıyordu. Üftâde hazretleri tekrar; “Haydi evlâdım! Ne duruyorsun? Geç kalacağız.” deyince, çekine çekine ve korkarak suyu dökmeye başladı. Ancak hocasının sözü onu bir kat daha şaşırttı. “Evlâdım Mahmûd bu su ne kadar ısınmış böyle. Bunu normal ateş ile ısıtmayıp gönül ateşi ile ısıtmışsın. Bu hâl artık senin hizmetinin tamam olduğunu gösteriyor.

Aşk ateşiyle yanıp küle dönen sūfinin elbette aklını ve bedenini de bu yola revan etmesi kaçınılmazdır.

Belki bir asude gönül eridir

Belki bir yiğidin gözde feridir

Belki bir güzelin alın teridir!..

Sen sıradan bir gül san çiçekleri

Her insan kalbi ve akli ile nüfus edeceği bir şey vardır.Maddeden arınmışlık hali ile o şey üzerinde etkili olabilir.Yeter ki hakikate doğru bir adım atılsın.Bir damladan bir okyanus oluşabilir.

“Ruhanıyım Hıfseyledim Yazısız Kitabı Ben

Bin Satırdan Bir Noktaya Varmaktır Arzum Benim” (Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri)

Hz. Süleyman nasıl hayvanların dahi dilinden anlıyorsa bir “Hak Yolcusu” da karıncaya kadar yaratılan her şeyin hâlinden anlamalıdır.Zira mecazlar dünyasıyla örülü lisanı olsa da, o dünya ile irtibata geçilebilir. Kalbini Allah ile doldurdukça damlalar çoğalır.

Âşığın toprağa karışan yaşı

Bir sevda uğruna kesilen başı

Bedenim ruhuma bir mezar taşı

Olur, kopardığım an çiçekleri

Yine bir menkıbe ile devam edelim. Bir gün bir Şeyh Efendi müridlerini imtihan kastıyla onlara “Çiçek getirin.” diye emreder. Müridlerin hepsi dağılırlar ve bir müddet sonra ellerinde birer çiçekle şeyhlerinin huzuruna çıkarlar. Fakat onlardan bir tanesi elinde sapı kırık bir çiçekle gelir. Bu mürid şeyhin en çok sevdiği, diğer müridlerin ise çok kıskandıkları biridir. Bu durumu gören diğer müridler “Şuna bak! Şeyhimize sapı kırık bir çiçeği lâıyk görmüş.” diyerek onu kınarlar. Şeyh Efendi müridlerinden çiçekleri kabul ederken sıra o müridine gelince “Niçin sapı kırık çiçek getirdin evladım?” diye sorar. O mürid “Efendi Hazretleri hangi çiçeğe vardıysam Allah’ı zikrederken buldum, yalnızca bu sapı kırık, solmuş çiçek zikretmiyordu; onun için bunu getirdim.” diye cevap verir. Anlaşıyor ki sufi, Allah’ın yarattığı her şeyde yine Allah’ı görmesi ona olan sonsuz inancının tecelli etmesidir.

Şair,Bir çiçeğin dalından kopartılmasını bu sebepten ötürü istemez.Çünkü Allah’a zikir halindedirler.

Çiy düşse yaprağa kalsa da naçar

Her dalından ayrı bir koku saçar

Leylak güne küser, seherde açar

Mevsim gibi sarar can çiçekleri

. İnsanlığın tanıdığı ilk çiçeklerden birisi olan gül; aşkı umudu ve ihtirası, lale; talihi, kaderi, meşe; misafirperverliği... saygı ve sevgi gibi unsurlar mükemmelliği temsil eder.

Çiçeklerin dilinde leylak,umutsuz bir aşk/ı temsil eder.Fakat “kader” denen olguyu da göz ardı edemeyiz.Yaşanan her olumsuz durum,Allah’tan bir uyarı olabilir.

“Leylak güne küser, seherde açar”

S. Freud psikolojik rahatsızlığa yakalananların çok zeki insanlar olduğunu söylemektedir. Bunun nedeni bu insanların başlarına gelen olay ve olgularda bazı ilahi kanunların farkına varmaları, yani olay ve olguların gelişigüzel olmadığını, belli kanunlarla cereyan ettiğini algılamalarıdır. Ama onlar bazı şeylere takılıp kalırlar ve bunlarla hayatlarını zorlaştırırlar. Bir Müslüman için böyle bir tehlike olmamalıdır. Müslüman ilahi kanunlara değil Allah’a güvenir. Bir takım uyarılar algılsa hayatını zorlaştırmaz, duasını yapar, Allah’a tevekkül ederek işine gücüne bakar.

Her şey bir amaç için gerçekleşmekte ve Allah’ın izni ile olmaktadır. Gelişi güzel diye bir şey yoktur.

O nedenle Leylak solacaksa solacak ya da açılacaksa açılacaktır.Allah'tan başka olaya kimse mudahale edemez.

“Mevsim gibi sarar can çiçekleri”

Sufi'nin tan vaktinde ibadete koyuluşu ve bu anı Allah'ın kendine bahşettiği en kıymetli an olarak tasavvur edişi ile kalbini manevi zenginliklerle dolduracak kâh yaz olsun kâh kış,ruhunu her türlü kirlilikten arındırmaya çalışacaktır.

Değerli şairimiz Sayın Seyit Kılıç'ı bu ender eserinden dolayı tebrik ediyorum.

Not: Zaman zaman değerli dostlarımla eserlerini “Şiirin Lisanı” adı altında bir nevi şiirin dünyasını açıklamaya çalışacağım.

Melahat TEMUR